

Oktoberstreken op de aandelenmarkten

Bijna 1.000 punten eraf in minder dan twee weken. Dat is de stand van zaken bij de Dow Industrial Average Index op het moment van schrijven, op 19 oktober, laat in de middag. Op woensdagavond 10 oktober keek ik thuis op mijn werkkamer hoe de bekendste aandelengraadmeter ter wereld met honderden punten wegzakte om uiteindelijk gered te worden door de sluitingsbel die het verlies beperkte tot 831 punten.

Op mijn andere scherm zocht ik naar een verklaring voor die minikrach. Ik trof er meer dan één. De Amerikaanse tienjarige rente die was gestegen tot bijna 3,2 procent. Brexit. Handelsoorlog in de wereld. Dé verklaring zat er echter niet tussen.

Markten reageren op nieuws. Dat de Amerikaanse tienjarige rente de 3-procent horde had genomen, was dat niet. Evenmin was de brexit nieuws. De handelsoorlog is ook al, net als voorgaande twee aangedragen verklaringen, maanden gaande. Sterker nog, op dat moment leek de kans op een zachte brexit groot. Niemand minder dan Michel Barnier, die namens de EU de brexit-onderhandelingen voert, zei dat een akkoord over de scheiding dichterbij was gekomen. De Amerikaanse tienjarige rente was nominaal wel opgelopen, maar in reële termen (gecorrigeerd voor inflatie) stond die op het laagste niveau in een lange tijd. Ofwel: de financiële condities zijn zeer vriendelijk voor de aandelenkoersen. En de Verenigde Staten hadden precies in

die week een nieuw vrijhandelsakkoord met Canada en Mexico afgesloten. Daarnaast was de ruzie met de Europese Unie bijgelegd.

If anything, de aandelenkoersen hadden juist alle redenen om te stijgen, niet om te dalen en zeker niet hard.

Dat zou anders zijn geweest als de economische situatie behoorlijk dreigde te verslechteren. Maar ook daarvan was geen sprake. Op een enkeling na die hel en verdoemenis ziet, iets wat sommigen áltijd zien, zijn de verwachtingen rooskleurig te noemen. Dat betekent overigens niet dat die verwachtingen zullen uitkomen, maar dat is niet relevant. Waar het om gaat, is hoe de markt de situatie nú inschat. En die inschatting is gewoonweg goed te noemen. Zouden er concrete aanwijzingen zijn dat de inflatie uit de hand dreigt te lopen, dan zou dat de aandelenkoersen omlaag drukken. Maar ook op dat front geldt dat dat niet het geval is. Natuurlijk, de inflatie kan de komende tijd iets verder stijgen door de recent duurder geworden olie, maar van een dreigende torenhoge geldontwaarding in de



EDIN MUJAGIĆ

is macro-econoom gespecialiseerd in het beleid van de centrale banken en hoofdeconoom van OHV Vermogensbeheer.

OKTOBER IS OOK DE MAAND WAARIN DE AANDELENKOERSEN HET BOVEN-GEMIDDELD GOED DOEN

nabije toekomst is geen sprake. Al met al is het maar moeilijk te zien waarom de daling van Dow Jones die in oktober plaatsvond het begin zou moeten zijn van een langdurige *bear market*.

HISTORIE

En toch, met de financiële historie in het achterhoofd, was zo'n zwarte dag wel te verwachten in oktober. Oktober is namelijk historisch de maand waarin de aandelengraadmeters op één dag flink onderuit kunnen gaan. Wat de bekende zwarte maandag (19 oktober 1987), zwarte dinsdag (29 oktober 1929), zwarte donderdag (24 oktober 1929) en zwarte vrijdag (13 oktober 1989) op de beurzen gemeenschappelijk hebben, is dat ze alle vier in die maand voorkomen zijn.

Oktober is echter historisch ook de maand waarin de aandelenkoersen het bovengemiddeld goed doen, over de hele maand bezien. Gemiddeld rendeerden de aandelen in de afgelopen decennia in oktober 1,68 procent.

Historie leert ons ook nog minstens drie in dit opzicht relevante dingen. In de eerste plaats dat niet alleen oktober, maar ook november (gemiddelde stijging 1,69 procent) en december (gemiddelde stijging 1,86 procent) gemiddeld genomen uitstekende maanden voor de aandelenkoersen zijn.

MIDTERM ELECTIONS

In de tweede plaats wijst de geschiedenis uit dat de aandelenkoersen het bijzonder goed doen na de Amerikaanse parlementsverkiezingen. Gemiddeld geno-